

onbezet te blijven; dan keek Maup Frenk met een vragende uitdrukking op zijn gezicht de klas rond, en dan waren er altijd wel enkele leerlingen die 'ja' knikten; wat betekende: weggevoerd. Er werd geen woord bij gezegd.

Maup Frenks eigen redding was zijn gemengde huwelijk met de niet-joodse Suz Capitein, die hij had leren kennen toen hij patiënt was in het Joodse ziekenhuis aan de Schietbaanlaan; zij werkte daar als verpleegster. Suz heeft zich overigens ver na de oorlog, op 'latere' leeftijd, tot de joodse religie bekeerd; dat was in dezelfde periode dat Maup Frenk, hoewel hij zijn gehele leven agnosticus was, aansluiting zocht bij de Liberaal Joodse Gemeente (uit een oogpunt van 'to belong to'; erbij horen). Maar daarmee wordt ver op een beschrijving van de gang van zijn leven vooruitgelopen.

Maup Frenk is door zijn gemengde huwelijk, door een vals persoonsbewijs en door de hulp van vrienden (die hij tot aan zijn dood bij name noemde en op handen droeg) de oorlog doorgekomen; zij het dat hij wél - samen met 55.000 andere Rotterdamse mannen - is opgepakt bij de razzia van Rotterdam in november 1944. Hij belandde in een 'Arbeitslager' in Duitsland, waar hij wegens zijn kleine gestalte en wegens een lichte verminking van enkele vingers onbruikbaar bleek voor graafwerk. Daarom benoemde de 'Lagerführer' hem tot zijn algemene assistent, tevens leider van de aardappelschillers. Hoe vaak heeft Maup niet in de vriendenkring verteld hoe die 'Lagerführer', een super-Nazi, elke morgen bij het appel stond te brallen dat hij kon ruiken of zich binnen een kilometer een jood bevond; en hoe Maup dan als algemene assistent op drie passen schuin achter de man stond.

Maup wist aan het 'Lager' te ontsnappen, hij bereikte Rotterdam, en hij dook onder ... bij zijn eigen vrouw in zijn eigen huis.

Na de oorlog hervatte hij zijn werk als onderwijzer. Er begon een gestage klim naar de top van zijn vak; van klasseonderwijzer naar hoofd van een lagere school; van hoofd van een lagere school naar onderwijzer bij het ulo-onderwijs. Van ulo-onderwijzer naar hoofd van een ulo. In 1967, aan de vooravond van de invoering van de Mammoetwet, besloot het gemeentebestuur van Rotterdam om de openbare hbs'en, lyceums en ulo's samen te voegen tot brede scholengemeenschappen. Maup Frenk werd in 1970 rector van de openbare scholengemeenschap Van Oldenbarnevelt, gevestigd in het bekende, markante gebouw aan het Afrikaanderplein in